

[Dorte Bennedsen]

Men det skal stadig væk ikke forhindre mig i at glæde mig over den meddelelse, ministeren gav her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen har et forklaringsproblem, for gang på gang har i hvert fald fru Dorte Bennedsens kolleger fra Socialdemokratiet jo stået på denne talerstol og kritiseret den foregående regering, når der blev etableret disse statslige aktieselskaber, fonde og andre konstruktioner, fordi der manglede den indsigt. Statsrevisorerne kunne ikke få indsigt i sagerne, Rigsrevisionen kunne ikke få det – og da slet ikke offentligheden.

Og derfor er det jo korrekt at påpege, at efter at Socialdemokratiet selv er kommet i regering, er partiet godt tilfreds med de oplysninger og informationer, det kan få fra de respektive ministre. Men hvordan står det i forhold til det ønske, der blev udtrykt i sin tid, nemlig ønsket om, at alle skulle kunne få indsigt i det?

Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at man i Socialdemokratiet har fuld indsigt i tingene. Vi skal alle sammen have mulighed for at få fuld indsigt i tingene, og i den forbindelse er det da selvfølgelig tilfredsstillende, at Folketinget alernådigst kan få lov til at få oplysninger. Men det er jo heller ikke nok; man afskærer stadig væk Rigsrevisionen og statsrevisorerne fra at få økonomisk indsigt, og man afskærer menigmand fra at få oplysninger om f.eks. Storebæltsforbindelsen, DONG, naturgasselskaberne osv. osv. Og der er da næppe tvivl om, at skandalen om Bibliotekscentralen aldrig nogen sinde havde fået det omfang, hvis der havde været fuld offentlig adgang til at følge med i, hvad der foregik i det selskab.

Men det er betænkeligt, at Socialdemokratiet ændrer holdning, bare fordi man nu selv er kommet til regeringsmagten, mens man som opposition var nok så forhippet på at få tingene frem i lyset.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen mente, at det var dog et vrissent indlæg, jeg kom med. Det er muligt, at det blev forstået således, og det skal jeg så beklage, det var ikke meningen.

Sagen er, at denne debat faktisk interesserer mig ganske alvorligt, og jeg husker, at den også har interesseret Socialdemokratiet ganske alvorligt. Før Socialdemokratiet kom i regering, diskuterede vi faktisk på samme bølgelængde, brugte det samme ordforråd osv. osv. Så det er ikke, fordi jeg er specielt vrissen, det er mere, fordi jeg er dybt interesseret i dette beslutningsforslag.

Den glæde, som fru Dorte Bennedsen giver udtryk for over ministerens tilkendegivelse, er jo en kort glæde, og fru Dorte Bennedsen svarede i øvrigt ikke på mit spørgsmål: Skal denne aktindsigt være forbeholdt Folketinget, så det kun er folketingsmedlemmerne, der via spørgsmål til ministeren kan få nogle oplysninger? Det fik vi ikke noget svar på. Hvis det er dér, grænsen går, er det hele jo fuldstændig ligegyldigt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved godt, at hr. Kim Behnke har den grundtese, at Socialdemokratiet har skiftet standpunkt i stort set alle sager, efter at vi er kommet i regering. Det har hr. Kim Behnke også ved forskellige lejligheder luftet i bladene, og det er han velkommen til at blive ved med.

Det er fuldstændig korrekt, at vi gang på gang har efterlyst oplysninger, vi ikke har kunnet få, og vi har været rimelig forbitrede over, at vi ikke kunne få dem, for når Folketinget skulle tage stilling til en omdannelse, f.eks. af Statsanstalten, synes vi, det var rimeligt, vi kunne få oplysningerne. Vi mener faktisk, og det er i modsætning til det synspunkt, Fremskridtspartiet har, at en række offentlige virksomheder, der er kyndige på et eller andet område, skal kunne gå ud og konkurrere på markedet. Det er klart, at hvis der er tale om offentlighed i den sammenhæng – men det er der i øvrigt ikke ifølge dette forslag – er det ikke lige konkurrencevilkår, hvis konkurrenten kan gå ind i den offentlige virksomhed og få alle oplysninger forelagt; derfor ville det i den forbindelse være rimeligt, at der ikke er offentlighed.

Det, jeg sagde, var, at vi simpelt hen skal se på, hvor meget offentlighed der kan gives, og den skal gives på en lang række områder. Om denne beslutning omfatter det ene eller det an-